

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Disc. XI. Miraculum Mundi vides in Maria. Summi artificis, Omnipotentis
Dei, perfectissimum opus, inter creata est Maria; Virgo Mater.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

DISCURSUS XI.

Admirabilis per omnia, Virgo Dei Genitrix.

Exordium.

Obstupefactum cœlum, & terra præ nimio stupore tonita, in ortu Virginis sollicitè quærunt, quam fit magna illa mulier, quæ adeò deliciarum dives, Creatori suo adeò propinqua, ac dilecta, in hunc mundum progreditur? *Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delitius affluens, innixa super dilectum suum?* Cant. 8. cap. Enim hæc hactenus mulier tam prodigiosa, Virgo tam miraculosa, nec visa, nec audita est ulla, admirabilis hæc Virgo est, digna quam cœlum miretur, & terra. Virgo hæc in cunctis admirabilis, Maria Dei Mater est, in quâ quidquid reperibile, dignum est admiratione. Hujus laudibus me insufficiente, cuncta SS. Patrum admirabilem in cunctis prædicabunt, quæ interim nos magnam cœli terræque Dominam supplices venerabimur. *Quid nos tantilli, quid actione pusilli, quid in laudibus referemus, cum et si omnium nostrum membra vertentur in linguas, eam laudare sufficeret nullus: altior cœlo est, de qua loquimur, abyssus profundior, cujus laudes dicere conatur hæc est enim, quæ sola meruit Mater, & Sponsa vocari, hæc mirabili atq; inestimabili modo, omnium rerum, & suum peperit*

SS. Patres.

vatore. Orditur S. Augustinus. tom. 10. serm. 83. in apper. serm. de divers. Quantus sit Deus, satis ignorat ille, qui Virginis mentem non stupet, animum non miratur; pavet cœli tremunt Angeli, creatura non sustinet, natura non sufficit, una puella sic Deum in sui pectoris capit, recipit, oblectat, nutritio, ut pacem terris, cœlis gloriam, salutem perditis, vitam mortuis, terrenis cum cœlestibus parentelam, ipsius Dei cum carne commercium, pro ipsâ domus exigat pensionem, pro ipsius carne mercede conquirat, & impleat illud Propheta: Ecce hæc est

S. Augustinus.

Domini, filii merces, fructus ventris. perorat S. Petrus Chryso-
 logus. ferm. 140. Hoc mirificum fuit, quod de deserto, hoc est, hu-
 mano genere, a gratiâ derelicto, & deserto, Virgo ascendere possit.
 explanat S. Bernardinus Senensis. tract. 3. ferm. 11. *O samina*
mirabiliter singularis, & singulariter mirabilis, per quam ele-
menta renovantur, inferna remediuntur, demones conculcan-
tur, homines salvantur, Angeli reinteguntur. exclamat S. An-
 selmus. in orat. ad B. V. *Antonomastice opus Domini mirabile est*
Maria, vas admirabile, opus Excelsi, vere opus mirabile, quia
numquam invenitur simile, nec est factum tale opus in univ[er]sis
regnis. scribit S. Bernardus. in opusc. Virg. cap. 17. *Omnia tua*
sunt admirabilia, O Deipara! omnia supra naturam, omnia in-
gentia, & aliorum vires excedentia. concludit S. Germanus.
 Patriarcha Constantinopolitan. orat. 2. de zonâ B. V. *Quam*
 nunc mirabilem SS. Patrum autoritate prædicavimus, Spi-
 ritu S. afflante, novis Conceptibus obsequiosè meditabimur.

S. Petrus
Chryso-
log.S. Bernardi-
nus Senesl.S. Anselm^o.S. Bernard^o.S. Germa-
nus,

CONCEPTUS I.

Id quod novum, rarum, nunquam visum, vel inaudi-
 tum est, mirabile dicimus, ex hoc etiam capite Virginem Dei
 Matrem mirabilem comperimus, quia quidquid cum eâ pro-
 videntia divina disposuit, novitatem habet ac raritatem, &
 communem naturæ ordinem gloriôsè transcendit. Annis
 plus quàm viginti sterilis Anna, quam in senectute concepit,
 Mariam peperit, an non novitas? Maria sine viro concepit
 filium, an non raritas? Virgo quæ peperit, post partum Vir-
 go permansit, an non supra omnem naturam? Quis vidit,
 vel audivit tale, tametsi jam regum sapientissimus Salomon
 perspectis diligenter Dei operibus, quæ sub cælo continentur,
 & creaturis omnibus consideratis, novum seu mirabile repe-
 rerit nihil. *Nil sub sole novum.* Eccles. 1. cap. Majori tamen
 lumine illustratus Domini Propheta Jeremias, novum hoc ac
 mirabile Dei opus adinvenit dicens: *Creavit Deus novum su-*
pra terram, samina circumdabit virum. Jer. 31. cap. Quæ verba
 doctif.

Confirma-
tio, seu De-
ductio.

doctissimus S. R. E. Cardinalis Hugo sic commentatur. *Opus novum Prophetæ Dei Matrem appellat, quia omnia in ipsâ fuerunt nova, rara, & aliâs non visa.* Paulo fufius subscribit Marianus calamus S. Joannis Damasceni, orat. 1. de Nat. Virg. *O miraculum omnium miraculorum maximè novum! mulier raphinis sublimior effecta est, & Deus in eâ visâ, est paulo minor ab Angelis minoratus; sileat jam sapientissimus Salomon, nec jam nil novi sub sole esse affirmet, illa enim Virgo excipitur, quæ ipsa sola, verè tamen sub sole nova, quæ illum mundo edidit, ac in throno uteri sui gestavit, qui nova in eâ fecit omnia. Ut nimirum cælo, & terræ redderet admirabilem.*

CONCEPTUS II.

Electus Dei populus Israël durâ oppressus servitute Pharaonis in Ægypto, quem Deus in manu forti per Moysen populum suum liberavit, atque eduxit, Deo specialiter curatus erat; ne ergo ab inimicis eorum, quorum terminos in promissam patriam transituri erant, sinistri quidquam contingeret, per deserta, & inculta ducit itinera, ne autem, & stultitudinis labore deterrentur, aut fame occisi succumberent, in horridis Arabiæ arenis, pluit illis de die in diem, in summa abundantia, de cælis suavissimum, omnem in se habentem gustum, cibum mannae. Exodi. 16. cap. Sic ipsemet Dei Spiritus Sap. 16. cap. attestatur. *Paratum panem de cælo præstiti illi sine labore, omne delectamentum in se habentem, & omnia sapientia suavitatem.* Ut verò tanti populo suo electo præstiti beneficia perpetua in mente ipsius imprimeretur memoria, ordinavit Deus servo suo Moyse, fieri vas aureum novum, & imperavit juber de manna illo, quo populum suum in deserto nutrebat, ibidemque conservandum, ad æternam memoriam, in arcam Domini reponere ordinat: exequitur protinus Deus servus Domini sui præceptum, fratrem Aaron sacerdotem Domino adesse juber, & dicit: *Sume vas novum, & mitte manna, & repone coram Domino ad servandum in generationibus.*

Viras. O quam accuratus fuit olim Deus, ut pro mannâ illo, quod de cælo pro salute sui populi pluerat, vas planè novum ac mirabile conficeretur! si omnia, quæ in veteri Testamento contingebant, figura novi erant, cujus ergo vas hoc novum ac mirabile figura erat? officio ac munere suo præclarissimus Rupertus Abbas. lib. 3. de divinis officiis cap. 8. dicit, cælestem hunc cibum, in figurâ, Verbum Dei incarnatum repræsentasse, quod de cælis ex sinu Patris, ut suavissimus cibus in has inferiores partes, suos sibi creditos populos pascere exciderat, atque mundo carnem suam, & sanguinem, quem in cibum, ac potum dederat, æternam daturum vitam repromiserat, dicens: *Hic est panis, qui de cælo descendit, non sicut manducaverunt Patres vestri manna, & mortui sunt, qui manducant hunc panem, vivet in æternum.* Joan. 6. cap. Manna itaque figura Christi; vas autem, in quo manna hoc divino ordine reponebatur, Matrem Dei Mariam Virginem figurasse. Vas illud mannæ, quod manducaverunt Patres nostri, & mortui sunt, auro pretiosum, mirabile ac novum, servo suo Moyse Deus ipse dictaverat; quanto magis jam manna hoc absconditum, cujus nomen novum; panis vivus de cælo descendens, ipsum Dei Verbum, speciali opere Spiritus Sancti, in purissimo ventre, ex purissimo sanguine incarnari debuit, ac reponi. Cùm igitur benedictæ inter omnes mulieres, Dei Matris ac Virginis erat, vivum ac cæleste hoc manna, quod vitam præstat æternam, in se recipere, amplius dubitandi locus non est, Virginem sanctissimam, cum omni excessu singulare, novum, ac admirabile opus Dei fuisse, vas omni auro pretiosius. Ipso Paulo Apostolo, quem tamen æterna veritas vas electionis nuncupavit. Act. 9. *Vas electionis est mihi iste: excellentius.* In hujus laudem perorat laudabiliter. S. Bernardinus Senensis. tom. 3. serm. 36. 3. part. *Si essent tot Pauli, quot sunt creatura, non attingerent suum contemplari, nam Paulus fuit vas electionis, Virgo verò Maria fuit vas Divinitatis.* Vas, de quo Ecclesiasticus loquitur. 43. cap. *Vas admirabile, opus Excelsi.*

CONCEPTUS III.

Virginem Dei Matrem, admirabilem exhibet B. Albertus Magnus, in Bibl. Maria. Evang. Matth. num. 22. dum eam locum thesaurorum Dei intitulat. *Ipsa est locus thesaurorum Dei.* Nempè Reges & Principes hujus mundi, locum in quo thesauros suos recondunt, rarissimis artificijs ornant, & excolunt, eò maximè fine, ut laudi sit cunctis, & admiratione pretiosus enim, & regius thesaurus, locum sibi competentem, rarum, regiâ dignitate dignum, & artificiorum varietate admirabilem exigit. An non pretiosissimus, & inimitabilis thesaurus est IESUS CHRISTUS, quem supremus cœlestis, & terræque Monarcha, Rex regum, ac Dominus dominantium Pater cœlestis, in gloriosâ semper Virgine Mariâ repositum, est locus thesaurorum Dei, divinum itaque hoc gazophacium, fœcundâ virginitate rarum, & artificio inaudito eternitatis Dei admirabile exhibere omnipotentia Dei voluit, quando Maria Virgo Filium Dei sine dolore peperit, & post partum Virgo permansit. Angelicè S. Thomas de Aquina I. part. quæst. 25. art. 6. ad 4. *Beata Virgo, ex hoc, quod est Mater Dei, habet quandam dignitatem infinitam, ex bono infinito quod est Deus, & ex hac parte non potest aliquid fieri melius, sicut non potest aliquid melius esse Deo.* Subjungit S. Bernardus Senensis, tom. 4. serm. de Nat. B. V. cap. 12. *Quid famula conciperet, & pareret Deum, est & fuit miraculum mirabiliorum.*

CONCEPTUS IV.

Apud semetipsum sapientissimus Rex Salomon concepit, singulare quoddam, magnificentum, ac mirabile facere, quod regalis ejus thronus esse debebat, ubi in regiâ Majestatis ac pompâ sederet, populo se exponeret, audientiam gratulanti præberet, ac tandem judicium Domini formaret; jubet præ-

de fieri de ebore mundissimo, undique aureis ornari floribus, & in tantum cunctorum opificum suorum, quidquid artis, solertia ac ingenii habuere, applicari, ut tam magnificentum evaderet opus, cui simile in cunctis mundi regnis non fuerat visum. *Non est factum tale opus in universis regnis.* lib. 3. Reg. cap. 10. Toti terrarum orbi admirabilis thronus. An non Salomone sapientior fuit æterna, & increata sapientia Patris, quæ intemperatum Virginis Mariæ uterum sibi elegit in thronum, de quo se homini exhiberet, & desiderata gratiarum munera clemens ac misericors præstaret? Ad propositum S. Petrus Damianus. serm. 1. de Nat. *Salomon noster non solum sapiens, sed & sapientia Patris, & non solum pacificus, sed & pax nostra, qui fecit utraq; unum, uterum scilicet intemerata Virgini, in qua sedit illa Majestas, qua nutu concutit orbem.* Si ergo terrenus rex Salomon thronum suum, in quo pacificus rex sedit auro pretiosum, ebore grandem, artificio fieri curavit terræ mirabilem, quò non meliori jure Pater æternus, thronum illum auro charitatis, ac reliquarum virtutum fulyo nimis pretiosorem, ebore castitatis, puritatis, & innocentia grandem, & operatione artificiosissimâ Spiritus Sancti, præ cunctis creaturis suis cælo terræque mirabilem effecisse dicendum est, in quo verus Salomon sapientia rex sedit, & desideratam mundo attulit pacem. Sic vidit eam in speculo Virginum cap. 2. S. Bonaventura. *Thronus verè Salomonis est Maria, grandis in gratia, & in gloria, ita ut nullus Angelus, nullus Sanctorum possit ei equari.* Et iterum præfatus S. Petrus Damianus. *Non est factum tale opus in universis regnis, sicut est Virgo Dei Genitrix, nam etsi multa facta sunt magna in creaturis mundi, nihil tam excellens, tam magnificentum fecerunt opera digitorum Dei, ut te Virgo Dei Genitrix, cujus pulchritudinem sol & luna mirantur. Pulchrior tu Cherubim ac Seraphim, imò omnes Angelorum choros pulchritudine excedis.* alloquitur Virginem. S. Epiphanius. serm. de laud. Deipar. Hinc illam S. Joannes Damascenus. ser. de Nat. Mariæ. *Maximum miraculum.* S. Bernardus. serm. de Nat. B. V. *Mirabilem faminam, ac omni honore dignam.*

gnam.

quam. S. Cyrillus Alexandrinus. hom. 6. contra Nestorem. *Universi terrarum orbis expressum decus ac ornamentum. Andreas Cretensis in salutatione Deiparæ. Miraculum omnium miraculorum* appellant, & attoniti una nobiscum venerantur mirabilem.

CONCEPTUS V.

Incredulo Judæorum populo delicias, atque divitiarum promissionis terræ, & patriæ, quam inhabitaturi erant, exhibere atque demonstrare volens Moyſes, exploratores ex cuncto populo electos, terram luſtrandi cauſâ præmittit, comittitque, ſignum aliquod certitudinis deliciarum à Domino populo ſuo promiſſarum adferre. Præſto ſunt, intrant igitur ſibi regiones, circumeunt, perluſtrant, cunctaque explorant, atque contemplantur, & dum reditum parant, vineæ quendam intrant, botrum miræ magnitudinis ſecum auferunt, populo mirabiles terræ delicias enarrant, & in tellurem allatos fructus exhibent, quibus viſis ſummo affinitur Judæi gaudio, & intrandi terram Chanaan in eis delirium creſcit. *Venimus in terram, ad quam miſiſti nos, quæ verè fluit lacte, & melle, ut ex his fructibus cognoſci poteſt.* Num. 13. cap. Ex fructu ergo mirabili, terra mirabilis iudicatur. *Maria eſt terra repromiſſionis lacte, & melle manans.* ſerm. natur S. Bernardus. ſerm. 3. ſuper Salve Regina. Sed quis præſticiæ hujus terræ excellentiam, divitiarum ejus admirabilem pernetrare præſumat? fructum ejus perlustremus, exploramus terram hanc, & in primis quidem à S. Elifabeth. *Benedicte fructus ventris tui.* Lucæ. 1. cap. Terram ipſam attentius conſideremus, de quâ Vir ſecundum cor Dei cecinit Pf. 84. *Domineus dabit benignitatem, & terra noſtra dabit fructum suum.* Quæ verba interpretatur S. Hieronymus. *Terra noſtra dabit fructum ſuum, Maria Chriſtum.* Accedit Hugo de S. Victore ſerm. 55. *Beata Dei Genitrix quaſi vitis fructificavit, quia Chriſtum verum botrum, qui nos vino gratiæ & gloria inebriavit.*

definit, generavit. Fructus verè mirabilis, & omni prorsus laude dignissimus. Cum igitur fructus à Mariâ Virgine in lucem editus, super mel, & lac suavis, incomprehensibilis dignitatis & excellentiæ, benedictus sit, & admirabilis, etiam ipsa procul dubio Beatissima Virgo, terra repromissionis lacte & melle manans, terra benedicta, & Mater admirabilis erit, in cuius laudem erumpentes cum omnibus cœli terræque creaturis, S. Joannis Chrysostomi verbis aureis in serm. de B. V. apud Metaphrasten subscribamus. *Quid namq; illa majus, aut illustrius, ullo unquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? hæc sola cœlum, & terram amplitudine superavit, magnum reverâ miraculum fuit Beata semper Virgo Maria. Benedicti fructus terra benedicta, prolis Beatissimæ fecunda Virgo, & admirabilis Mater.*

CONCEPTUS VI.

Mysteriosa fuit visio illa apud sanctum Prophetam Danielelem, in somnis potentissimo Chaldæorum regi Nabuchodonosori exhibita; somno sopitus jacebat rex, & corporis sub profundissimâ mortis imagine, quasi obruti atque sepulti jacebant sensus, & ecce spiritus ejus arborem inspicit paulatim de terrâ exurgere, & ad tantam pervenire altitudinem, ut non solum Libani cedros excederet, verum etiam suo cacumine cœlos tangeret, rami quoque ejus, extensione suâ, terrarum attingerent confinia, & foliorum abundantia gustosam præberent umbram, fructus autem ejus suavissimi, & abundantissimi erant, in ramis ejus aves nidificabant, & sub umbra ejus habitabant, & morabantur animalia, & omnes creaturæ de fructibus ejus nutriebantur. *Magna arbor, & fortis, & proceritate ejus contingens cœlum, & aspectus illius erat usq; ad terminos universæ terræ; folia ejus pulcherrima, & fructus ejus nimius, & esca universorum in eâ, subter eam habitabant animalia, & bestia, & in ramis ejus conversabantur velucres cœli, & in eâ vescebatur omnis caro.* Dan. 4. cap. Quis arborem hanc
 1 non

non raram dicat, & admirabilem? arborem, cujus dignitas ex fructu dignoscenda est, Mariam Virginem SS. Patres extulant. Sic arborem pulcherrimam, nominat Dionysius Gethusianus, lib. 1. de laud. Virg. art. 3. *Hac autem pulcherrima arbor Maria, non solum habet pulcherrimum fructum ventris, sed etiam habet fructus pulcherrimos mentis, de quibus Apostolus; fructus Spiritus charitas, gaudium, &c. Arborem vitæ, appellat S. Bernardus. serm. 2. de Advent. O verè lignum vitæ, quod solum dignum fuit portare fructum salutis! Arborem mysticam Ilichodomoforis, vocat S. Bernardinus Senensis. serm. 1. de nomine Mariæ, art. 1. cap. 2. Proinde mysticè figuratur Dan. 4. cap. in arbore, de quâ inquit, ecce arbor in medio terra, id est, Maria in medio omnis creatura, altitudo ejus nimia, quia incomprehensibilis est omni puræ creatura. Rara igitur arbor, & admirabilis, Dei Mater, & Virgo Maria, digna quam fusius contemplemur. O quàm latè, ô quàm longè, ô quàm altè arbor magna, Beata Virgo Maria ramos suos extendit! quàm late homines, quàm longè ad Angelos, quàm altè ad Deum, exclamans obstupescens S. Bonaventura in speculo Virg. cap. 6. Etiam si arbor illa magna, alta, & fortissima erat. Magna arbor fortis. Quæ unquam creatura pura, etiam magnificentior que excellentior inter omnes, Virgini Dei Matri, in magnificentiâ, & sublimitate poterit comparari, quæ à divinitate, ad tam sublimem excellentiam atque magnificentiam sublevata fuit, ut meritò nobis ansam dederit interrogandi cum Ecclesiastico. cap. 18. Virtutem magnitudinis ejus quis enarrabit? Si fortis arbor illa erat, quis unquam in creaturâ aliquid tam invictam fortitudinem deprehendit, quæ fortitudini Virginis possit assimilari? nam intrepidè juxta crucem filii sui stetit, & ictum gladii tot dolorum, quot in filio deprehendit, absque ullâ titubatione generosè suscepit, & à ventis perturbationum filii sui, ad instar fortissimæ arboris moveri non pertulit, & non tantum in patientiâ, sed in omni virtute fortitudinis suæ nobis gloriosâ reliquit exempla, prout ipsa Maria Brigittæ, lib. 6. revelat. cap. 1. aperuit, Ut visâ patientiâ mo-*

& moribus, plures converterentur, Apostoli corroborarentur, & corona mea magis augetur. Si arbor illa, altitudine, & sublimitate suâ caelos attingebat, Et proceritas ejus tangebatur caelum. Sanctissima Dei Mater, proceritate gratiarum suarum caelos, & Angelorum penetravit choras, & ipsi quoque Deo consanguinitate carnis appropinquabat. Teste Andreâ Crentsi. hom. 1. de Assumpt. Virg. *Virgo ipsorum Seraphim ipsam vivens naturam, miraculo Dei generationis prima, natura proximè accedens ad Deum opificem omnium.* Si universa terra, aspectu illius arboris delectabatur, *Aspectus illius erat usq; ad terminos universae terra.* Sic in universo orbe devoti Virginis clientes, & ad ipsius confugientes patrociniū, gratiarum sibi à Deo impetratarum abundantia delectantur, & gloriantur. Ita S. Bernardus. serm. 4. de Assumpt. *Latitudo tua replet orbem terrarum, ut tuâ misericordia quoque plena sit omnis terrâ.* Si arbor illa in foliorum decore atque abundantia, & in fructuum excellentia atque dulcedine lætabatur, *Folia ejus pulcherrima, & fructus ejus nimius.* Quæ lingua poterit sufficienter Dei Matris gratiarum, excellentiarum, favorum, privilegiorum, donorum caelestium, virtutum, atque merituum multitudinem, & quasi immensitatem explicare, quibus illa, veluti tot foliis exornata, & fructibus suavissimis cummulata conspicitur? Audiamus sanctum & mellifluum Bernardum. supra citatum. *Nullus Angelus, nullus Sanctorum ei potest aequari in multitudine, & congregatione bonorum caelestium, juxta illud Proverb. 31. cap. multa filia, congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.* Si denique arbor illa, necessaria, atque desiderata alimenta, & avibus, & animalibus, atque terræ bestiis præbebat, *Subter eam habitabant animalia, & bestia, & in ramis ejus conversabantur volucres caeli, & ex ea vivebatur omnis caro.* Etiam Maria, Dei Mater succurrit cunctis eam invocantibus, & sive justis, sive peccatores sint, comparati jumentis insipientibus, & similes illis facti, ad est omnibus, & dulcissimis gratiarum fructibus, & caelestium donorum alimentis nutrit, cibatur, sustentat, atque reficit, & suam

exhibet misericordiam. Sic S. Bernardus. term. 4. de Afflictione
Virg. *Omnibus misericordia sue sinum aperit, ut de plenitudine
ejus accipiant universi, captivus redemptionem, eger curatio-
nem, tristis consolationem, peccator gratiam, Angelus latitiam.*
O verè admirabilis Mater, & Virgo!

Epilogus. Quam sub figurâ arboris raræ, ac admirabilis, Virginem
Dei Matrem admirabilem contemplati fumus, sub ejus po-
tentissimæ protectionis umbrâ quiescere, & ramos gratiarum
ejus inhabitare flagitemus cum S. Anselmo. in orat. ad B. Virg.
*Tibi ergo nos commendamus, tu procura, ne pereamus, effusa
pius, ut salus nostra de die in diem multiplicetur, & filio tuo Do-
mino nostro Jesu Christo, vita nostra, jugi devotione famuletur.*
Amen.

*Dignior es palmâ, mundo mirabilis alma,
Omni sorde carens, Virgo simulq; parens,
Qui te plantavit, cælum terramq; creavit,
Sis mihi tuta quies, & sine nocte dies.*

